

Io obecność w kale jajeczek tylko u 1 sztuki — intensywność +.

Preparat Nilverm okazał się tu bardzo skutecznym i bezpiecznym lekiem, oczekiwany też jest z niecierpliwością przez lekarzy wet.-praktyków w celu wprowadzenia w użycie w terenie.

Piśmiennictwo

1. *Wieczorowski S.*: Medycyna Wet. 27, 341, 1971.
  2. *Swietlikowski M.*: Medycyna Wet. 24, 221, 1968.
  3. Praca zbiorowa pod red. J. Szafarskiego: Choroby owiec, PWRiL, 1959.
  4. *Stefański W.*: Parazytologia weterynaryjna, PWRiL, 1963.
- Adres autora: lek. wet. Jan Zieliński, Poniec, PZLZ, pow. Gostyń Wlkp.

JERZY PIENIAŻEK
Radom

OBSERWACJE NAD STOSOWANIEM NEOMYCYN W LECZENIU BIEGUNEK U PROSIĄT

Profilaktyka chorób trzody chlewnej nabiera coraz większego znaczenia. W piśmiennictwie podkreślane jest właściwe przygotowanie lochy i zabezpieczenie warunków środowiskowych jako istotne elementy postępowania profilaktycznego. Tym niemniej zakażenia drobnoustrojami warunkowo chorobotwórczymi występują często i w praktyce terenowej lekarz musi dysponować odpowiednimi środkami, aby w momentach przełamania odporności mógł skutecznie interweniować.

Większość aktualnie zalecanych środków bakteriostatycznych w lecznictwie weterynaryjnym z uwagi na ich wieloletnie stosowanie wywiera coraz mniejszy skutek terapeutyczny. Nie można już oczekiwać pozytywnych wyników po leczeniu tetracyklinami, ponieważ większość patogennych drobnoustrojów jelitowych jest oporna na antybiotyki tej grupy. Podobnie przedstawia się sprawa w odniesieniu do innych preparatów (sulfonamidów).

Z przeglądu piśmiennictwa wynika, że chloramfenikol jest antybiotykiem, w stosunku do którego uzyskuje się jeszcze stosunkowo duży procent drobnoustrojów wrażliwych. Względę ekonomiczne stoją jednak na przeszkodzie w szerokim stosowaniu tego antybiotyku, ponadto u młodych zwierząt ma on niekorzystny wpływ na erytropoezę.

Potrzeba poszukiwania nowych antybiotyków spowodowała, że zwrócono większą uwagę na neomycynę. Piśmiennictwo fachowe zawiera szereg pozycji omawiających pozytywne wyniki zastosowania tego antybiotyku w leczeniu zakażeń jelitowych. Z danych opublikowanych przez Kenworthy i wsp. (1965) wynika, że podawanie tego antybiotyku prosiętom 4—6 tyg. przez 5—10 dni w dawkach 50—100 mg dziennie dawało pozytywne wyniki. Do podobnych rezultatów dochodzi w swych obserwacjach również Haxby (1961).

We własnych obserwacjach zastosowano neomycynę w leczeniu biegunek u prosiąt. Antybiotyk podawano chorym prosiętom w formie gotowego preparatu — Neovitan^{*}).

Obserwacje przeprowadzono na grupie 97 prosiąt w wieku od 1 do 7 tygodni życia. Lek był podawany prosiętom w momencie występowania pełnych objawów chorobowych tj. w 1, 2 a nawet 3 dniu trwania choroby. W większości przypadków podawanie Neovitanu było poprzedzone stosowaniem innych preparatów, przede wszystkim streptomycyny i tetracykliny. Ze względu na to, że po tych antybiotykach nie uzyskano widocznej poprawy zastosowano Neovitan w dawkach 11 mg/kg w.c. Na ogólną liczbę 97 leczonych prosiąt, 53 sztuk wykazały wyraźną poprawę na drugi dzień po podaniu leku i u tych prosiąt przerwano dalsze podawanie Neovitanu, u 22 sztuk

lek podawano przez 2 dni uzyskując w tym czasie również poprawę stanu klinicznego. U 16 sztuk leczenia trwało 3 dni.

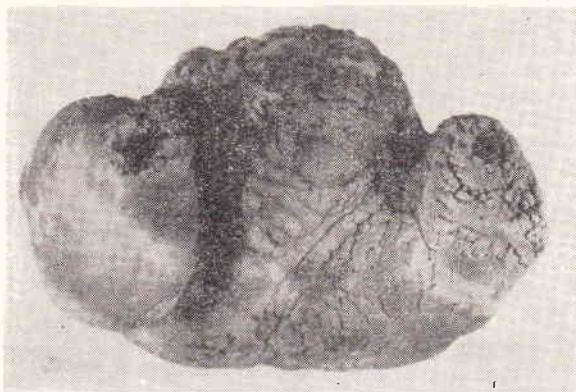
Wszystkie prosięta poddane leczeniu Neovitanem powróciły do zdrowia, mimo że u większości leczonych sztuk stan zaawansowania procesu chorobowego był duży i przed podaniem leku rokowanie było niepomyślne. Dalsza obserwacja tych prosiąt wykazała, że rozwijały się prawidłowo i w okresie tuczu uzyskiwały przyrosty w granicach przewidzianych norm.

Na podkreślenie zasługują przeprowadzone w tej grupie obserwacje, z których wynika, że u części prosiąt w czasie trwającego procesu chorobowego wystąpiły objawy porażenne kończyn tylnych. Objawy te ustąpiły w ciągu 24 godzin po podaniu Neovitanu.

W czasie prowadzonych obserwacji nie było możliwości wykonania badań bakteriologicznych i antybiotykowrażliwości. Z tego względu nie można było dokładnie zdiagnozować tła bakteryjnego występujących biegunek. Z doświadczeń i obserwacji wiadomo jednak, że najczęściej przyczyną tych zaburzeń jest kolibakterioza. Przeprowadzone obserwacje wskazują, że neomycyna daje dobre wyniki w lecznictwie i jest skutecznym preparatem do leczenia biegunek u prosiąt powstających na tle dysfunkcji bakteryjnej przewodu pokarmowego. Skuteczność tego antybiotyku tłumaczyć można tym, że nie był on dotychczas stosowany w lecznictwie zwierząt na szeroką skalę i dlatego na ogół nie stwierdza się bakterii jelitowych opornych na ten lek. Poza tym neomycyna wchłania się do krwi w ilościach śladowych i dlatego uzyskuje się wysokie jej stężenie w przewodzie pokarmowym. Dzięki tym właściwościom neomycyna staje się obecnie najbardziej polecanym preparatem w leczeniu chorób przewodu pokarmowego u trzody chlewnej.

Ujemną stroną Neovitanu jest konieczność indywidualnego dawkowania go łyżeczką, co u małych prosiąt nie nastęrcza wiele kłopotów, natomiast u większych świń jest uciążliwe gdyż wymaga przetrzymywania świń w pozycji pionowej. Należy tu dodać, że zarówno mniejsze jak i większe prosięta lek ten po wlaniu łyżeczką polykały chętnie tak, że w żadnym przypadku nie stwierdzono zachłystowego zapalenia płuc. U świń które chętnie przyjmują płyny Neovitan może być stosowany w postaci dodatku do picia. Szybsze efekty lecznicze po zastosowaniu Neovitanu uzyskuje się u prosiąt, które nie otrzymywały innych leków i poprawa zazwyczaj następowała w jeden, a najpóźniej w dwa dni, natomiast u tych których podawano początkowo streptomycynę i tetracykliny leczenie wymagało okresu 4 dni.

Adres autora: lek. wet. Jerzy Pieniążek, Radom, ul. Prądzynskiego 2 m. 11.

Kamień o wymiarach 12 × 10 cm z miedniczki nerkowej konia.

Nadesłał: lek. wet. Andrzej Przychodźki, Czarnków.

^{*} Neovitan-Polfa produkowany przez Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” zawiera poza neomycyną witaminę A (50000 jmi), kaolin i pektynę.